

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

57.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 21-го Іюля — 1836 — Wilno. Wtorek. 21-go Lipca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

Его Сіятельство Господинъ Виленскій Военный Губернаторъ, Гродненскій Минскій и Бѣлостокскій Генераль-Губернаторъ, Генераль-Адъютантъ Князь Долгоруковъ, въ Воскресенье, 19-го ч. с. м. въ 6-ть часовъ по полудни, изволилъ отправиться въ Вилкомирь, Ковно и другія мѣста Виленской губерніи.

Санктпетербургъ. 9-го Іюля.

3-го сего Іюля происходило торжество, какого не бывало у насъ сто тринадцать лѣтъ — это было торжественное шествіе ботика ПЕТРА Великаго мимо Балтійскаго Флота.

Всякому Русскому известна исторія этого ботика. По самымъ достовернымъ свидѣніямъ, онъ построенъ былъ въ Англіи для Боярина Никиты Ивановича Романова (дѣда ПЕТРА Великаго), служилъ въ послѣдствіи Царю Алексѣю Михайловичу, для прогулокъ по водѣ, и найденъ былъ ПЕТРОМЪ Великимъ (около 1691 года) въ одномъ амбарѣ, въ селѣ Измайловѣ, между разными старыми вещами. Жившій тогда въ Москвѣ Голландецъ, корабельный подмастерье, Брандтъ, по желанію Государя, исправилъ ботикъ, поставилъ на немъ мачту и парусъ, и спустил его на Яузу. ПЕТРЪ, восхищенный симъ зрѣлищемъ, самъ выучился править рулемъ, катался въ ботикѣ по Яузѣ и близлежащимъ озерамъ, и съ того времени, возмѣлѣвъ намѣреніе основать Русскій флотъ. По мысли и слову Его, волны Бѣлаго и Балтійскаго морей зашумѣли подъ рулями Русскихъ военныхъ судовъ, и юные моряки, наученные первыми неудачами, вскорѣ стали одерживать верхъ надъ опытыми въ то время морскими воинами Шведскими. Нейштадтскій миръ блистательнымъ образомъ увѣнчалъ подвиги Русской Арміи и Флота, утвердивъ за Россіею обладаніе водами Балтики, и Великій Государь, памятуя, что первою мыслию о возведеніи Россіи на степень морской Державы, Онъ обязанъ малому ботикъ, вознамѣрился почтить его блистательнымъ торжествомъ. Весною 1723 года, ботикъ перевезенъ былъ изъ Москвы въ Шлиссельбургъ, а оттуда, Императоръ (28-го Мая) самъ поплылъ на ботикъ Невою въ С. Петербургъ, былъ встрѣченъ у вышшняго Смольнаго Монастыря Императрицею, со всѣмъ гребнымъ флотомъ, и продолжалъ шествіе до Троицкаго Собора. Тамъ Государь, Государыня и вся свита Ихъ вышли на берегъ, и отслушали въ Соборѣ Божественную Литургію и молебствіе, при пушечной пальбѣ. За тѣмъ, въ зданіи Сената, было торжественный обѣдъ, а вечеромъ сожжены фейерверкъ, и ботикъ поставленъ подлѣ Троицкаго Собора, подъ навѣсомъ, за карауломъ. 11-го Августа того же года, былъ смотръ всему Балтійскому Флоту, и ботикъ, получившій отъ Государя названіе *Дѣда Россійскаго Флота*, проведенъ былъ церемоніальнымъ шествіемъ, мимо своихъ внучатъ. ПЕТРЪ Великій, вслѣдъ за симъ, указалъ выводить ботикъ, ежегодно, 30 Августа, съ церемоніею, изъ крѣпости, къ Невскому Монастырю, въ сопровожденіи всѣхъ находящихся въ городѣ судовъ. По окончаніи Литур-

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

WILNO.

Jaśnie Oświecony Pan Wileński Wojenny Gubernator, Grodzieński, Miński i Białostocki Jenerał-Gubernator, Jenerał-Adjutant Xiążę Dołhorukow, w niedzielę, dnia 19-go t. m. o godzinie 6 z południa raczył wyjechać do Wiłkomierza, Kowna i innych miejsc Gubernii Wileńskiej.

Sankt-Petersburg, 9-go Lipca.

D. 3-go teraźniejszego Lipca odbywała się uroczystość, jakiej u nas od lat stu trzynastu nie było, — było to uroczyste iście bacika PIOTRA Wielkiego mimo Floty Bałtyckiej.

Każdemu Rossyaninowi wiadoma jest historia tego bacika. Według najszybszych wiadomości, był on zbudowany w Anglii, dla Bójara Nikity Iwanowicza Romanowa (Dziada PIOTRA Wielkiego), służył potem Carowi Alexiejowi Michajłowiczowi dla przejażdżek po wodzie, i znaleziony był przez PIOTRA Wielkiego (około 1691 roku) w jednym imbarze w mieście Izmayłowie, między różnemi starymi rzeczami. Mieszkający podówczas w Moskwie Hollender, okrętowy podmayster Brandt, na żądanie MONARCHY, naprawił bacik, osadził maszt i żagiel, i spuścił go na Jauzę. PIOTR, zachwycony tym widokiem, sam wyuczył się kierować rudlem, przejeżdżał się w baciku po Jauzie i przyległych jeziorach, i od tego czasu powziął myśl osnowy Rossyjskiej Flotty. Według jego myśli i słów, bałwany morza Białego i Bałtyckiego zapieniły się pod rudłami Rossyjskich wojennych statków, i młodzi marynarze, nauczeni pierwszemi niepowodzeniami, wkrótce zaczęli brać górę nad doświadczonemi w tym czasie morskimi żołnierzami Szwecyi. Pokój Neusztadtski świetnie uwieńczył czyny Armii i Flotty Rossyjskiej, zapewniwszy Rossyi wolną żeglugę na Bałtyku, a Wielki MONARCHA, pamiętając, że pierwszą myśl o wyniesieniu Rossyi na stopień morskiego Mocarstwa, winien małemu bacikowi, postanowił uczcić go świetną uroczystością. Wiosną 1723 roku, bacik został przewieziony z Moskwy do Szlisselburga, a ztamtąd Cesarz (28 Maja) popłynął sam na baciku Nową do St. Petersburga, był spotkany przy teraźniejszym Smolnym Monasterze przez Cesarzową z całą Wiosłową Flottą, z kąd płynął do Troickiego Soboru. Tam Cesarz, Cesarzowa i cały Ich Orszak wysiedli na brzeg, i wysłuchali w Soborze Mszy świętej i modłów, wśród gromu dział. Potém w Senackim gmachu dany był uroczysty obiad, a wieczorem spalony fajerwerk, bacik zaś umieszczony przy Troickim Soborze pod powiecią i postawiono straż. 11-go Sierpnia tegoż roku, był przegląd całej Bałtyckiej Flotty, i bacik, który otrzymał od Cesarza nazwanie *Dziada Flotty Rossyjskiej*, przeprowadzony był ceremoniałnem iściem, mimo swoich wnucząt. PIOTR WIELKI, rozkazał potem wyprowadzić bacik corok d. 30-go Sierpnia z ceremonią z twierdzy do Newskiego Monasteru, w asystencji wszystkich, znajdujących się w mieście okrętów. Po ukończeniu Mszy św., Biskup z Klerem, w ubiorach kościelnych, wychodził z Ławry i pokrapiał bacik święconą wodą. Po śmierci PIOTRA WIELKIEGO, uroczystość ta była

гій, Архіерей, съ клиромъ, въ облаченіи, выходилъ изъ Лавры, и окроплялъ ботикъ святою водою. По кончинѣ ПЕТРА Великаго, сіе празднество было оставлено, и возобновлено только въ царствованіе Императрицы ЕЛИСАВЕТЫ ПЕТРОВНЫ, но съ 1750 года отмѣнено. — Съ тѣхъ поръ покоился знаменитый ботикъ подъ каменнымъ навѣсомъ, въ Петропавловской крѣпости. Только 16-го Мая 1803 года, когда Императоръ АЛЕКСАНДРЪ торжествовалъ столѣтіе Санктпетербурга, ботикъ былъ поставленъ на стоявшемъ посреди Невы линійномъ кораблѣ Гавріилѣ.

Въ то время, когда ПЕТРЪ праздновалъ за обѣдомъ перевезеніе ботика въ С. Петербургъ, первый тостъ провозглашенъ былъ за здравіе Государя, второй въ честь ботика, третій въ честь его *потомства*. Потомство, въ лицѣ Праправнука Великаго ПЕТРА, нынѣ отвѣчало на сей торжественный ему привѣтъ.

Государю Императору благоугодно было воздать честь творцу Русскаго Флота, новымъ торжественнымъ шествіемъ безсмертнаго Его ботика, мимо юнаго Русскаго Флота, какому подобнаго, числомъ, силою и устройствомъ судовъ, не бывало еще на Кронштадтскомъ рейдѣ.

28-го Іюня, Капитанъ надъ Главнымъ Гребнымъ Порткомъ, отправился въ катеръ подъ своимъ флагомъ, отъ Главнаго Адмиралтейства къ С. Петербургской Петропавловской крѣпости; за нимъ слѣдовали Адмиралтействъ-Совѣтъ, подъ своимъ флагомъ; сей послѣдній получилъ съ крѣпости салютъ 15-ю выстрѣлами, и отвѣтствовалъ тѣмъ же. Въ крѣпости, Совѣтъ принялъ отъ Г. Крѣпостнаго Коменданта ботикъ, подъ расписку, и о семъ донесли, какъ Совѣтъ, такъ и Комендантъ, Его Императорскому Величеству. Ботикъ былъ спущенъ на воду нижними чинами Гвардейскаго Экипажа, имѣющими знакъ отличія военнаго Ордена; по слѣдующему съ крѣпости салюту 31-мъ выстрѣломъ, проведенъ къ Новому Адмиралтейству, и тамъ переданъ на буксиръ парохода, который отправился съ нимъ въ Кронштадтъ, съ Адмиралтействъ-Совѣтомъ, и былъ введенъ въ военную гавань, съ надлежащими салютами. 2-го Іюля, ботикъ выведенъ былъ изъ военной гавани и поставленъ на пароходѣ Геркулесѣ, на возвышенное мѣсто, обитое краснымъ сукномъ. Къ нему приставленъ былъ караулъ Гвардейскаго Экипажа, съ Офицеромъ. На часахъ у ботика стояли два унтеръ-Офицера и два гардемарина. Сверхъ того, 3-го числа, стала у ботика караулъ роты Дворцовыхъ Гренадеръ съ Полковникомъ и Офицеромъ. Съ поднятіемъ ботика, на пароходѣ поднятъ былъ Адмиралтейскій флагъ.

Балтійскій Флотъ былъ вытянутъ въ три линіи по Кронштадтскому рейду. Средняя линія состояла изъ 26-ти линійныхъ кораблей: Владимиръ, Орель, Фершампенуазъ, Императоръ ПЕТРЪ I, Прохоръ, Смоленскъ, Не тронь меня, Остроленка, Езекиль, Императрица АЛЕКСАНДРА, Память Азова, Великій Князь МИХАИЛЬ, Императоръ АЛЕКСАНДРЪ, Бріеннъ, Кульмъ, Эмгейтенъ, Кацахъ, Арсисъ, Полтава, Лвское, Нарва, Св. Георгій Побѣдоносецъ, Бородино, Красный, Лефортъ и Березана; между среднею и лѣвою линіею стояли корветы: Лыбца, Князь Варшавскій и Наваринъ; въ лѣвой линіи фрегаты: Прозерпина, Александръ Невскій, Паллада, Елисавета, Диана, Ольга, Александра, Принцъ Оранскій, Аврора, Беллона, Марія, Нева, Венусъ; въ правой линіи, люгеръ Ораніенбаумъ; бриги: Антеноръ, Дюмидъ, Казарскій, Агамемнонъ; шкуна Охта; бригъ Пріамъ; яхты: Голубка и Нева; фрегаты: Уранія, Отважность, Надежда, Постоянство, Вѣрность; *) яхта Дружба; тендеръ Лебедь; бриги: Усердіе и Филоклетъ; шкуна Гонимъ; бригъ Палинуръ, люгеръ Стрѣльня; бригъ Патроклъ; шкуна Вихрь, и того 26 линійныхъ кораблей, 21 фрегатъ, 10 бриговъ, двѣ шкуны, два люгера, двѣ яхты, одинъ тендеръ, всего 64 вымпела. Весь этотъ флотъ состоялъ подъ командою 84-хъ лѣтняго Адмирала Крона; подъ нимъ начальствовали: Вице-Адмиралъ Беллинггаузенъ и Контръ-Адмиралы фонъ-Платеръ, Суццовъ, Куличкинъ, Дурасовъ, Лазаревъ, Панахристо, Павлишинъ и Кордюковъ. Три линіи кораблей, занимавшія протяженіе въ 9 верстъ, представляли прекраснѣйшее зрѣлище. Корабли опрятные, красивые, великолѣпные, стояли ровными рядами, такъ, что съ края линій казалось, видимъ одинъ корабль. Никогда еще не было у насъ собрано въ одномъ мѣстѣ такого числа военныхъ судовъ — многочисленное, блистательное потомство безсмертнаго Прародителя!

3-го Іюля, по утру, пароходъ Геркулесъ, съ ботикомъ и Адмиралтействъ-Совѣтомъ, вышелъ на малый рейдъ. Погода благопріятствовала торжеству са-

занежана, и wznowiona tylko za panowania Cesarzowej ELŻBIETY PIOTROWNY, lecz od roku 1750 znówu zaniechano. — Od tego czasu znamienity bacik odpoczywał pod mурowaną powiecią w Petropawłowskięj twierdzy. Tylko 16-go Maja 1803 roku, kiedy Cesarz ALEXANDER, obchodził stóletnią pamiątkę założenia St. Petersburga, bacik był postawiony na stojącym pośród Newy liniowym okręcie Gabrye 1.

W czasie, kiedy PIOTR obchodził przewiezienie bacika do St. Petersburga, podczas obiadu pierwszy toast wzniesiony za zdrowie Cesarza, drugi na cześć bacika, trzeci na cześć jego *potomstwa*. Potomność, w osobie Praprawnuka PIOTRA Wielkiego, teraz odpowiadziała na to uroczyste don przemówienie.

Cesarzowi Jego Mości podobało się oddać cześć twórcy Rosyjskiej Floty przez nowe uroczyste iście nieśmiertelnego bacika, mimo młodej Ruskiej Floty, której podobnej, co do liczby, siły i budowy okrętów, nie było jeszcze w Kronsztadzkiem porcie.

28-go Czerwca, Kapitan Głównego Wiosłowego Portu, udał się na kutrze pod swoją banderą, z Głównęj Admiralicji do St. Petersburgskiej Petropawłowskięj twierdzy; za nim postępowała Rada Admiralicji, pod swoją banderą; ta ostatnia powitana była 15-tą wystrzałami z twierdzy, i takąż liczbą odpowiedziała. W twierdzy, Rada przyjęła od P. Komendanta twierdzy bacik za rewersem, i o tém doniesli, tak Rada, jako i Komendant Najjaśniejszemu Cesarzowi Jego Mości. Bacik był spuszczoney na wodę przez ludzi rang niższych Ekwipażu Gwardji, mających znak dystynkeji wojskowego Orderu; po uczynionej z twierdzy salwie 31 wystrzałami, przeprowadzony do nowęj Admiralicji, i tam oddany dla ciągnięcia parochodem, który udał się z nim do Kronsztadtu z Radą Admiralicji, i był wprowadzony do wojennej przystani z należytymi salwami. 2-go Lipca, bacik wyprowadzony był z wojennej przystani i postawiony na parochodzie *Herkules*, na miejscu wzniesioném, obitém ponsowém sukнем. Przydana była do niego straż Ekwipażu Gwardji z Oficerem. Na straży u bacika stało dwóch podoficerów i dwóch gardemarynow. Nadto, 3-go Lipca, stała u bacika straż rotы Pałacowych Grenadyerów z Półkownikiem i Oficerem. Z podjęciem bacika, na parochodzie wywieszoną została bandera Admiralicji.

Flotta Bałtycka była wyciągnięta we trzy linie na Kronsztadzkiej przystani. Średnia linia składała się z 26 liniowych okrętów: Włodzimierz, Orzeł, Ferchampanoise, Cesarz PIOTR I, Prochor, Smoleńsk, Nietykaj mię, Ostrołęka, Ezechiel, Cesarzowa ALEXANDRA, Pamięć Azowa, Wielki Xiążę MICHAŁ, Cesarz ALEXANDER, Brienne, Kulm, Emheiten, Katzbach, Arcis, Połtawa, Lesnoje, Narwa, Święty Jerzy Zwycięzca, Borodino, Krasny, Lefort i Berezyna; między średnią a lewą linią stały korwety: Lwica, Xiążę Warszawski i Nawaryn; w lewey linii fregaty: Prozerpina, Alexander Newski, Pallada, Elżbieta, Dyanna, Olga, Alexandra, Xiążę Oranii, Aurora, Bellona, Marya, Newa, Wenus; w prawey linii, lugr Oanienbaum; brygi: Antenor, Dyomed, Kazarski, Agamemnon; szkuta Ochta; bryg Pryam; jachty Gołębica i Newa; fregaty: Urania, Odwaga, Nadzieja, Stałość, Wierność *), jacht, Przyjaźń; tender, Łabędź; brygi: Gorliwość i Filoktet; szkuta Goniec; bryg Palinur, lugr Strelna, bryg Patrokl, szkuta Wichor; w ogóle 26 okrętów liniowych, 21 fregat, 10 brygow, dwie szkuty, dwa lugry, dwa jachty, jeden tender, wszystkich 64 żagle. Cała ta flota zostawała pod dowództwem 84-rolętniego Admirala Krons; pod nim dowodzili: Wice-Admiral Bellingshausen, i Kontr-Admiralowie von Plater, Suszczow, Kuliczkin, Durasow, Łazarew, Papachristo, Powaliszyn i Kordinkow. Trzy linie okrętów, zajmujące przestrzeń nag wiorst, stawily napyęknieszy widok. Okręty ochędożne, piękne, wspaniałe, stały równemi szeregi, tak, że z końca linii wydawał się jeden tylko okręt. Nigdy jeszcze u nas niebyło w jedném miejscu zebranych w takiej liczbie wojennych statków — liczne, świetne potomstwo nieśmiertelnego Przodka!

3-go Lipca, zrana, Parochod Herkules, z bacikiem i Radą Admiralicji, wypłynął na małą przystań. Pogoda sprzyjała uroczystości w sposób naydogodniejszy. Lekki

*) На послѣднихъ четырехъ фрегатахъ, находились кадеты Морскаго Кадетскаго Корпуса.

*) На ostatnichъ czterechъ fregatach, znajdowali się Kadeci Morskiego Kadeckiego Korpusu.

мымъ выгоднымъ образомъ. Легкій западный вѣтерокъ колыхалъ поверхность моря, и развѣвалъ флаги и вымпелы. — Въ первомъ часу, появился изъ за угла военной гавани пароходъ Ижора, на которомъ Государь Императоръ, съ Императорскою Фамиліею, Высочайшимъ Дворомъ и Послами Австрійскимъ, Англійскимъ и Французскимъ, изволилъ шествовать къ флоту изъ Петергофа. За нимъ шелъ пароходъ Александрія съ особами не могшими помѣститься на первомъ. Пароходъ Ижора сдѣлалъ салютъ 31-мъ выстрѣломъ, а Геркулесъ, по данному приказанію тихо двинулся на большій рейдъ. Ижора послѣдовала за нимъ, въ кильватеръ, подъ флагомъ Генераль-Адмирала, которому крѣпость и командующій флотомъ Адмиралъ салютовали 21-мъ выстрѣломъ, и получили въ отвѣтъ 11 выстрѣловъ. Когда пароходы проходили мимо купеческой гавани, стоявшій на валу Астраханскій Карабинерный полкъ отдавалъ честь, съ барабаннымъ боемъ и восклицаніями: ура! Къ семуклику Русскаго воинства присоединились и восклицанія иностранныхъ матросовъ, которые поднявъ флаги на своихъ корабляхъ, стали по марсамъ и реямъ, и равномерно славили память Великаго, давшаго имъ торговлю доступъ въ свою Имперію. Когда Геркулесъ поравнялся съ выстроенымъ въ линію флотомъ, онъ былъ приветствованъ отдачею чести, съ барабаннымъ боемъ, и люди, разставленные на реяхъ, возгласили пятикратное ура. Пароходъ, пройдя всю корабельную линію, и обогнувъ корабль Березина, продолжалъ шествіе свое, ближе къ линіи фрегатомъ, до корабля Кульмъ, и пройдя между симъ кораблемъ и Бриенномъ, стала на якорь на траверсѣ корабля, Императоръ АЛЕКСАНДРЪ, а пароходъ Ижора, между имъ и линіею мелкихъ судовъ. На ботикъ поднятъ былъ штандартъ, и вдругъ загремѣла пальба изъ всѣхъ кораблей и съ крѣпости. Картина восхитительная и единственная! Прекрасный, могучій флотъ Россійскій, съ выраженіемъ искренней благодарности, славитъ громомъ орудій память своего Основателя, и предъ флотомъ, Преемникъ ПЕТРА Великаго, съ справедливымъ чувствомъ величія и достоинства Своей Державы, въ сердцѣ Своемъ отдаетъ тѣни безсмертнаго Предка отчетъ въ томъ, что дѣла и начинанія Его понятны, довершены и исполнены. ПЕТРЪ истинно великъ тѣмъ, что жилъ, дѣйствовалъ, мыслилъ, трудился, приобрѣталъ, — не для Себя, а для потомства, и потомство, въ лицѣ Государя Русскаго и вѣрныхъ слугъ Его, предъ цѣлымъ Свѣтомъ признаетъ все величіе Преобразователя Россіи, являющаго все величіе своей къ нему благодарности. Ботикъ ПЕТРА Великаго былъ зерномъ, брошеннымъ на благодарную Русскую землю, и изъ него возникъ грозный флотъ, прославившійся на всѣхъ моряхъ. Мысль ПЕТРА Великаго была сѣменемъ благоденствія, могущества, богатства и славы, которыя остались Россіи при Потомкахъ достойныхъ Великаго Праотца!

На привѣтъ тысячи выстрѣловъ ботикъ, съ парохода Геркулесъ отвѣтствовалъ семью выстрѣлами, и всѣ корабли мгновенно разцвѣтились флагами. Государь Императоръ, съ особами Высочайшей фамилии и нѣкоторыми другими, изволилъ прибыть съ Ижоры на Геркулесъ и благоволилъ осмотрѣть ботикъ въ торжественномъ его украшеніи; послѣ чего обратно отправился на Ижору, а Геркулесъ, съ ботикомъ, пошелъ въ гавань. Когда онъ остановился у входа въ гавань, и пароходъ Ижора проходилъ мимо его обратно въ Петергофъ, Государь Императоръ и всѣ особы Его Свиты стояли въ почтительномъ къ нему положеніи, приложивъ руку къ плечу.

Симъ кончилось торжество. Ботикъ, по спущеніи съ него штандарта, съ приличною церемоніею, былъ спущенъ на воду, и привезенъ пароходомъ Охтою въ Петербургъ; но, по позднему вечернему времени, оставленъ въ каналѣ Новаго Адмиралтейства до утра, съ приличнымъ карауломъ. 4-го же числа Іюля, въ 8-мъ часовъ утра, отведенъ былъ прежнимъ порядкомъ и тѣми же лицами, кои его приняли, въ С. Петербургскую Крѣпость, и сданъ Комѣданту. Члены Адмиралтействъ-Совѣта, сдавъ ботикъ, отправились въ Петропавловскій Соборъ, и тамъ, преклонивъ колѣна предъ гробницею, хранившею въ себѣ драгоценный прахъ ПЕТРА Великаго, благоговѣнною молитвою къ Подателю всѣхъ благъ, заключили исполненіе возложеннаго на нихъ лестнаго порученія. (А.В.)

— Высочайшею Грамотою 24-го Іюня, Всемило-стивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Императорскаго и Царскаго Ордена Св. Станислава 2-ой степени Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Генераль-Комиссаръ по торговымъ дѣламъ въ Королевствѣ Неаполитанскомъ, Зассъ.

— Высочайшею Грамотою, 24-го Іюня, Всемило-

зачодни вѣтеръ колысалъ поверхность моря, и развѣвалъ bandery и żagle. — О godzinie pierwszej, ukazał się zpoza rogu wojskowego portu parochod Iżora, na którym Najjaśniejszy Cesarz Jego Mość, z Cesarską Familiją, Najwyższym Dworem i Posłami Austriackim, Angielskim i Francuzkim, raczył jechać do Floty z Peterhoffu. Za nim szedł parochod Alexandrya z osobami, które nie mogły pomieścić się na pierwszym. Parochod Iżora pozdrowił salwą 31 wystrzałów, a Herkules, za danym rozkazem, spokojnie posunął się na wielką przystań. Iżora poszła za nim, w kilwaterze, pod banderą Jenerała Admirała, którego twierdza i Dowodzący flotą Admirał powitały 21-m wystrzałem, i otrzymały w odpowiedzi 11 wystrzałów, kiedy statki parowe przechodziły mimo kupieckiej przystani, stojący na wale Astrachański półk karabinierów oddawał honory, biciem w bębny i wykrzykami: ура! Do tego głosu fluskich żołnierzy połączyły się wykrzyki cudzoziemskich marynkarów, którzy, wywiesiwszy bandery na swych okrętach, stali na marsach i rejach, i również wystawiali pamięć Wielkiego, który dał ich handlowi przystęp do swego Imperium. Gdy Herkules zrównał się z uszykowaną w linię flotą, był przywitany oddaniem honorów, biciem w bębny, a ludzie postawieni na rejach, wykrzyknęli pięć-krotnie ура. Parochod, przeszedłszy całą okrętową linią, i objechawszy okręt Beresynę, przedłużał swe iście, bliżej ku linii fregat, do okrętu Kulm, i przeszedłszy pomiędzy tym okrętem a Brienne, stanął na kotwicy na trawersie okrętu, Cesarz ALEXANDER, parochod zaś Iżora, między nim a linią małych statków. Na baciku wywieszony został sztandar, i natychmiast dało się słyszeć strzelanie ze wszystkich okrętów i z twierdzy. Widok czarujący i jedyny! Piękna, potężna Rossyjska Flotta, z wynurzeniem szczerej wdzięczności, gromem dział wystawia pamięć swojego Założyciela, i przed Flottą Potomka PIOTRA WIELKIEGO, z szczerem uczuciem wielkości i dostojności Swojego Mocarstwa, w sercu SWÉM zdaje cieniem nieśmiertelnego Przodka sprawę z tego, iż dzieła i początki Jego, są pojęte, udoskonalone i wykonane. PIOTR prawdziwie jest Wielkim z tego, że żył, działał, myślał, pracował, nabywał, — nie dla Siebie, lecz dla potomności, i potomność, w osobie MONARCHY Rossyjskiego i Jego sług wiernych, w obliczu całego świata, uznaje całą wielkość przekształciiciela Rossyi, i okazuje całą wielkość swojej ku niemu wdzięczności. Bacik PIOTRA WIELKIEGO był ziarnem, rzuconem na dobrą Ruską ziemię i z niego powstała groźna Flotta, która się wstawiała na wszystkich morzach. Myśl PIOTRA WIELKIEGO była nasieniem szczęśliwości, potęgi, bogactwa i sławy, które okryły Rossyją w potomkach, godnych Wielkiego Przodka!

Na powitanie tysiąca wystrzałów, bacik, z parochodu Herkules, odpowiedział siedmią wystrzałami, i w mgnieniu oka na wszystkich okrętach ukazały się różnokolorowe bandery. Najjaśniejszy Cesarz Jego Mość, z osobami Najjaśniejszej Familii i niektórymi innemi, raczył przybyć z Iżory na Herkules i oglądał bacik w uroczystej jego ozdobie; po czem na powrót udał się na Iżorę, a Herkules, z bacikiem, popłynął do portu. Wówczas, kiedy ten zatrzymał się u wejścia do portu, a parochod Iżora przechodził мимо jego na powrót do Peterhoffu, Najjaśniejszy Cesarz Jego Mość i wszystkie osoby Jego Orszaku stały w powstawie uszanowania ku niemu, przyłożywszy rękę do kapeluszków.

Na tém zakończyła się uroczystość. Bacik, po zdjęciu z niego sztandaru, ze stosowną ceremonią, spuszczoney był na wodę i przywieziony przez parochod Ochta do St. Petersburga; ale z przyczyny późnego wieczora, zostawiony na kanale nowej Admiralicji do dnia następnego ze stosowną strażą. Dnia 4-go Lipca, o godzinie 8-ey zrana odprowadzony został takim, jak pierwiej porządkiem i przez też osoby, które go przyjęły do St. Petersburgskiej twierdzy, i oddany Komendantowi. Członkowie Rady Admiralicji, zdawszy bacik, udali się do Petropawłowskiego Soboru, i tam, zgiąwszy kolana przed grobowcem, zachowującym w sobie drogie popioły PIOTRA WIELKIEGO, pobożną modlitwą do Dawcy wszelkiego dobra, zakończyli wypełnienie włożonego na nich poehlebnego zlecenia. (G.A.)

— Przez Najwyższy Dyplomat, 24-go Czerwca, Najłaskawiej mianowany Kawalerem Cesarskiego i Królewskiego Orderu Sw. Stanisława 2-go stopnia, Rzeczywisty Radca Stanu, Jeneralny Kommissarz w sprawach handlowych w Królestwie Neapolitańskiem Zass.

— Przez Najwyższy Dyplomat, 24-go Czerwca, Naj-

стивѣйше пожалованъ Кавалеромъ *Ордена Св. Станислава 2-й степени*, Дѣйствительный Статскій Советникъ *Фонтонъ*.

— Канонику Самогитской Каѳедры Іоанну *Гинтлелю* Всемилостивѣйше повелѣно быть въ должности третьяго Члена Римско-Католической Духовной Коллегіи съ жалованьемъ, сему мѣсту въ штатѣ 1801 года опредѣленнымъ.

— Крестьянинъ приписныхъ къ Тульскому Оружейному Заводу деревень, Никита *Ярцовъ*, отданный, въ 1835 году, въ рекруты, состоя въ Тамбовскомъ внутреннемъ гарнизонномъ баталіонѣ, бѣжалъ изъ оного, и возвратился къ матери своей, крестьянкѣ Натальѣ *Антиповой*. — *Антипова*, не смотря на привязанность къ сыну, не согласилась скрыть его, и представила начальству.

Государь Императоръ, по доведеніи о семъ до Высочайшаго свѣдѣнія, Всемилостивѣйше повелѣть соизволилъ: *Антипову* наградить серебряною медалью на Аннинской лентѣ, съ надписью „за усердіе“ для ношенія на груди, и о похвальномъ поступкѣ ея публиковать въ вѣдомостяхъ. (Р. И.)

— Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ докладъ Общаго Собранія первыхъ трехъ Департаментовъ Правительствующаго Сената, по вопросу: имѣть ли подвѣдомственное Оренбургскому Магометанскому Духовному Собранію Духовенство, право разсматривать и рѣшать дѣла о раздѣлѣ частной собственности между наследниками? положилъ постановить, что означенное Духовенство имѣть право разсматривать и рѣшать по своему закону, дѣла о частной собственности, возникающія по завѣщаніямъ, или при раздѣлахъ имѣній между наследниками, но тогда только, когда участвующие въ сихъ дѣлахъ Магометане будутъ просить о томъ, и примутъ безпрекословно объявленные имъ рѣшенія: раздѣлы, въ семъ случаѣ совершаемые, утверждать въ надлежащемъ присутственномъ мѣстѣ. Но если участвующіе объявятъ на рѣшеніе Духовенства, касающееся до ихъ собственности, неудовольствіе, и обратятся съ просьбою къ гражданскому начальству, то разсмотрѣніе сихъ дѣлъ предоставлять обыкновеннымъ судебнымъ мѣстамъ, по установленному общими Государственными узаконеніями порядку. Мнѣніе сіе удостоено Высочайшаго утвержденія 11-го Іюня 1836 года. (С. П.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 21-го Іюля.

Е. К. Высочество Принцъ *Августъ* 18-го ч. с. м. вечеромъ въ 10 часовъ, прибылъ въ Штетинъ.

— Его Превосходительство Тайный Государственный Министръ *Бейме*, выѣхалъ въ Маріенбадъ.

— Его Превосходительство Императорско-Россійскій Тайный Советникъ и Камергеръ, Чрезвычайный Посолъ и Уполномоченный Министръ при здѣшнемъ Дворѣ *Рибоньеръ*, выѣхалъ въ Егеръ.

— Купеческія письма увѣдомляютъ о встрѣчѣ Французскаго флота съ Турецкимъ при Тунисѣ, и о пораженіи сего послѣдняго.

22-го Іюля.

Министръ-Резидентъ многихъ Нѣмецкихъ Дворовъ и Государствъ при здѣшнемъ Дворѣ, Камергеръ *Ребѣръ*, прибылъ сюда изъ Дрездена.

— Князь *Антонъ Волконскій*, выѣхалъ въ С. Петербургъ. (А. Р. С. З.)

Г е р м а н і я.

Эмсъ, 14-го Іюля.

Вечеръ предъ Высочайшимъ днемъ рожденія Ея Величества Императрицы Всероссійской, былъ великолѣпно празднуемъ проживающими здѣсь Россіянами. Съ той стороны Лана шли съ факелами около 80 чел., предшествуемые оркестромъ музыки, стоящаго гарнизонномъ въ Кобленцѣ 19 полка, и остановились, предъ жилищемъ Князя Голицына, Московскаго Военнаго Генералъ-Губернатора. Неоднократныя восклицанія ура! при звукѣ литавровъ и трубъ огласили весь Эмсъ. На Ланѣ вылетали ракеты; на горѣ называемой *Moos-Hütte*, видны были увеселительные огни; башня Кургауза (лечебнаго дома) была освѣщена 500 лампами, и тамошняя музыка играла для прогуливающихся отличнѣйшія пѣснь. Пржесть, обойдя весь Эмсъ, останавливался предъ домами, гдѣ квартировали Русскіе.

Мюнхенъ, 16-го Іюля.

Королевско-Баварскій Сеймовый Посолъ Г. *Мизъ* чрезъ Бамбергъ отправился въ Маріенбадъ. (А. Р. С. З.)

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 11-го Іюля.

Герцогъ Орлеанскій поручилъ Г-ну *Дюбану*,

Натаскавѣй мianowany Kawalerem *Orderu Sw. Stanisława 2-go stopnia*, Rzeczywisty Radca Stanu *Fenton*.

— Каноникowi *Żmudzkiej Katedry*, X. Janowi *Gintyle*, Натаскавѣй розказано быдз в obowiązку трзeciego Członka Rzymsko-Katolickiego Duchownego Kolegium, z płacą tej posadzie w etacie 1801 roku wyznaczoną.

— Włościanin ze wsi przypisnych do Tulskiej fabryki broni, Nikita *Jarcow*, oddany w 1835 roku na rekruta, zostając w Tambowskim wewnętrznym garnizonowym batalionie, zbiegł z niego i powrócił do swej matki Natalii *Antipowej*. — *Antipowa*, pomimo przywiązania do syna, nie zgodziła się na jego ukrycie i oddała do Zwierzchności.

Цесарз Jego Моść, по doprowadzeniu о тѣм до Найви́сшзхъ wiadomości, Натаскавѣй розказаъ рачыт: *Antipowu* nagrodzić srebrnym medalem na wstędze Orderu Sw. Anny, z napisem: „za gorliwość“ dla noszenia na piersiach, i o chwalebnym jej postępku opublikować przez gazety. (R. I.)

— Rada Państwa, na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Połączonego Zebrania pierwszych trzech Departamentów Rządzącego Senatu, na zapytanie: czy ma zostające pod wiedzą Orenburskiego Mahometanckiego Zebrania Duchowieństwo prawo na rozpatrywanie i rozstrzyganie spraw o podziale prywatnej własności pomiędzy sukcesorami? Zamierzyła postanowić, iż pomienione duchowieństwo ma prawo rozpatrywać i rozstrzygać podług swego zakonu sprawy o prywatnej własności, wynikające z rozporządzeń testamentowych, albo z działów majątku między sukcesorami, lecz wtedy tylko, kiedy mający udział w tych sprawach Mahometanie będą o to prosili, i przyjmą bezsprzecznie objawione im wyroki; działy w tѣм zdarzeni czynione, utwierdzać w przyzwoitѣм sądowѣм miejscu. Ale jeżeli uczestnicy oświadczą na wyrok duchowieństwa nieukontentowanie i udadzą się z prośbą do władzy cywilnej, w ówczas rozpatrzenie tych spraw poruczać zwyczajnym sądowym miejscom, podług ustanowi nego powszechnymi ustawami porządku Państwa. Opinia ta zastużyła na Найви́сшзхъ zatwierdzenie 11-go Czerwca 1836 r. (P. P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P R U S S Y.

Berlin, dnia 21 Lipca.

J. K. Wys. Xiążę *August* d. 18 t. m. wieczorem o godz. 10 przybył do Szczecina.

— J. W. Tayny Minister Stanu *von Beyme* wyjechał do Marienbadu.

— Cesarzko - Rossyyski Rzeczywisty Radca Stanu i Szambelan. Poseł nadzwyczajny i Minister Pełnomocny przy tutejszym Dworze *Ribeaupierre*, wyjechał do Egry.

— Listy kupieckie donoszą o spotkaniu się floty francuskiej z turecką pod Tunetem, i o klęsce tej ostatniej.

Dnia 22.

Minister Rezydent wielu Niemieckich Dworów i Państw przy tutejszym Dworze Szambelan *Reber*, przybył z Drezna.

— Xiążę *Antoni Wołkoński* wyjechał do St. Petersburga. (А. Р. С. З.)

N I E M C Y.

Ems, 14 Lipca.

Wigilia rocznicy Urodzin JEJ CESARSKIEJ MOŚCI, NAJJAŚNIEJSZEJ CESARZOWEJ ROSSYJSKIEJ, uroczyste obchodzoną była, przez mieszkających tu Rossyan. Z tamtej strony Lahnu szedł orszak z pochodniami, złożony z 80 osob na czele którego postępowała muzyka, stojące na załodzie w Koblenz 19 полку, i zatrzymał się przed mieszkaniem Xięcy *Galicyna* Moskiewskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora. Niejednokrotnie powtarzane okrzyki ура! przy dźwięku litaw i trąb rozległy się po całym Ems. Nad rzeką Lahnu wznosiły się rakety; na górze *Moos Hütte* widiane były fajerwerki; rotunda Kurhauzu (domu dla używających wód), była oświetlona 500 lampami, a muzyka tamieczna dla bawiących się grała wyborne szluki. Orszak, przeszedłszy cały Ems, zatrzymywał się przed każdym domem gdzie mieszkali Rossyanie.

Monachium, 16 Lipca.

Królewsko-Bawarski Poseł związkowy P. *Mieg* przez Bambergę wyjechał do Marienbadu. (А. Р. С. З.)

F R A N C Y A.

Paryż, dnia 11 Lipca.

Xiążę *Orleński* polecił P. *Duban*, paryżanowskiemu

отличнѣйшему Архитектору и лучшему рисовальщику во Франціи, нарисовать и иллюминировать всѣ достопримѣчательныя въ Парижѣ предметы. Это великолѣпное изданіе будетъ назначено для Его Кор. Высоч. Наслѣдника Прусскаго.

— Мѣры предосторожности при казни *Фіески*, незначительны въ сравненіи съ нынѣшними распоряженіями. Въ 3 часа утра, войска назначенныя присутствовать при казни *Алибо*, заняли свои мѣста. 8-ой кирасирской полкъ расположился въ боевомъ порядкѣ по правой сторонѣ бульвара *д'Анферъ*; противъ него по лѣвой сторонѣ стоялъ эскадронъ городской гвардіи. При Анферскомъ барьерѣ поставлены отрядъ 20-го линійнаго полка, для воспрепятствія публикѣ входа на площадь Св. Якова, гдѣ назначено мѣсто казни. На самой площади находилось много полицейскихъ чиновниковъ въ гражданскомъ платьѣ, которые были окружены городскими сержантами и муниципальными гвардейцами. Около эшафота, составляли кругъ отряды 45 и 5-го линійныхъ и 41-го гусарскаго полковъ, которые заслоняли отъ публики всѣ приготовленія къ казни. При входѣ на площадь Св. Якова, стояли еще отряды войскъ, которые никого не пропускать, и даже на улицахъ, муниципальные гвардейцы конные и пѣшіе, останавливали любопытныхъ. Въ продолженіе сего времени, осужденный ожидалъ часа казни съ непоколебимымъ спокойствіемъ. Но вчера пѣлъ онъ пѣсню на своемъ природномъ діалектѣ, курилъ трубку въ присутствіи караульныхъ, и кажется почти совсѣмъ не думалъ о сѣдующемъ днѣ. Ночь цѣлую проспалъ, и пробудившись въ 2 часа утра, потребовалъ ѣсть и пить, потомъ посмотрѣлъ въ окно, и сказалъ къ своему караульному: „*Погода для меня неблагопріятна.*“ Въ 4 часа прибыли Аббатъ *Монтесъ* и Аббатъ *Гривель*. Черезъ четверть часа потомъ, прибылъ палачъ съ своимъ помощникомъ, чтобы надѣть на него платье, употребляемое при казни. Въ эту минуту *Алибо*, казалось, содрогнулся; но вскорѣ опять успокоился, и когда ему хотѣли на голову набросить черное покрывало, онъ просилъ позволенія, пока его не выведутъ, курить трубку. На нѣсколько минутъ ему позволили, но потомъ набросили черное покрывало, и тѣмъ возвѣстили приближеніе послѣдней его минуты. Въ 5-го часа его посадили въ экипажъ, съ раскрытыми дверцами. Предъ экипажемъ *Алибо* вѣхалъ кабріолетъ, въ которомъ вѣхалъ судебный посланникъ *Сажу*, а позади онаго слѣдовали два Фіакра; въ первомъ сидѣлъ помощникъ Генераль-Прокурора, а въ послѣднемъ палачъ съ своимъ помощникомъ. Этотъ повозъ, находился подъ многочисленнымъ прикрытіемъ, и слѣдовалъ съ такою скоростію, что зрители, могли замѣтить, только черное покрывало, на головѣ приговореннаго. По прибытіи къ эшафоту, Аббатъ *Монтесъ* помогъ осужденному выйти изъ экипажа, привелъ его къ лестницѣ, на которую взомель онъ твердою стопою. На немъ была рубашка, которая доходила до земли, и покрывало завязано было на шеѣ чернымъ снуркомъ. *Алибо* стоялъ не подвижно слушающій приговоръ, по окончаніи коего, покрывало и рубашка съ него сняты. *Алибо* остался босъ; въ бѣлыхъ панталонахъ, которые были связаны на бедрахъ кожанымъ поясомъ. Духовникъ приблизился къ нему, обнялъ его нѣсколько разъ и передалъ палачу. Въ эту минуту *Алибо* взглянулъ на солдатъ, которые одни были свидѣтелями его казни, и воскликнулъ: „*Прощайте воины! Я умираю за свободу!*“ Одинъ изъ палачей закрылъ скоро ему ротъ и минутъ спустя *Алибо* получилъ наказаніе за свое ужасное преступленіе. Это случилось ровно въ пять часовъ утра.

12-го Іюля.

Вчера занимался Король въ Нѣльи, съ Министромъ Иностранныхъ Дѣлъ.

— *Журналъ Првній* о послѣднихъ минутахъ *Алибо* сообщаетъ еще слѣдующія подробности: „Въ субботу вечеромъ, *Алибо* легъ въ постель съ увѣренностію, что онъ въ воскресенье по утру будетъ казненъ, и потому бросился на кровать во всемъ платьѣ, и уже передъ утромъ узнавъ отъ своего караульнаго, что въ воскресенье никого не казнятъ, согласился раздѣться. Весь слѣдующій день пѣлъ онъ республиканскія пѣсни. Аббатъ *Гривель*, отправился въ субботу къ приговоренному, который принялъ его съ начала холодно, но потомъ рѣшился исповѣдаться. Въ воскресенье *Алибо* еще разъ пригласилъ къ себѣ духовника, и въ понедѣльникъ въ три часа утра, сей послѣдній опять прибылъ въ темницу. *Алибо*, который уже не спалъ, обратился къ нему съ сими словами: „*Вы прибыли объявить мнѣ мою смерть!*“ — „Въ пять часовъ“, отвѣчалъ Аббатъ *Гривель*. *Алибо* попросилъ пить, но изъявилъ опасеніе, чтобы въ его питье, не влилъ кто нибудь яда, дабы въ послѣднія ми-

шину архитектору и рисовнику въ Франціи, приготовить kolorowane widoki wszystkich znaczniejszych w Paryżu przedmiotów. Wspaniałe to dzieło przeznaczone jest dla J. K. Wysokości Następcy tronu Pruskiego.

— Srodki ostrożności przedsiębrane podczas stracenia *Fieskiego*, były nic nie znaczące w porównaniu z temi, jakich teraz użyto. O godzinie 3 rano, woyska, przeznaczone do asystowania straceniu *Alibeu*, zajęły przeznaczone stanowiska. Półk 8 Kirasierów stanął w bojowym szyku, po prawey stronie bulwarku *d'Enfer*; naprzeciwko zaś po lewey stronie stał szwadron gwardyi mieyskiej. Przy barrierach *d'Enfer*, umieszczony był oddział 20 półku linijowego, dla zabronienia weyścia na plac ś. Jakóba, gdzie przeznaczono miejsce stracenia. Na samym placu, było wiele agentów policyynnych w cywilnym ubiorze, którzy byli otoczeni przez sierżantów mieyskich i gwardzistów municypalnych. Na około rusztowania składały okrąg oddziały 45 i 5 linijowych i 41 półku Huzaarów, które zasłaniały przed publicznością wszystkie przygotowania do kary. Przy weyściu na plac S. Jakóba, jeszcze stały oddziały woysk, które nikogo nie wpuszczaly, a nawet na ulicach gwardziści municypalni konni i pieszo wstrzymywali ciekawych. W przeciągu tego czasu, osądzony czekał chwili stracenia z niezachwianą spokojnością. Wczora śpiewał pieśń w swym oyczystym dyalekcie, palił tytuń w obecności straży i zdawało się, że najmniej niemyślał o dniu następnym. Obudziwszy się o godzinie 2 zrana, żądał jeść i pić, a potem wyrzawszy oknem rzekł do dozórcey swego: „*Czas jest burzliwy dla mnie.*“ O godzinie 4 przybyli Xięża *Montes i Grivel*. W kwadrans potem przybył kat z posługaczami swemi; celem zwykłego ubrania zbrodniarza, na śmierć skazanego. W tej chwili *Alibeu* zadrżał; lecz później znowu odzyskał spokojność, a gdy mu czarną zasłonę kładziono na głowę, prosił o pozwolenie, aby mógł palić tytuń, póki nie będzie wyprowadzonym, na co też zezwolono, lecz potem włożono znowu czarną zasłonę, przez co dano poznać zbliżenie się ostatniej chwili. O trzy kwadransy na 5-tą wsadzono go do powozu, którego drzwiczki zostawiono otwarte. Przed tym powozem jechał kabriolet, w którym siedział woźny sądowy *Sajou*, za powozem szły dwa najęte pojazdy; w jednym znajdował się zastępca Jeneralnego Prokuratora, a w drugim kat z swemi posługaczami. Orszak ten odbywał drogę z tak liczną eskortą i tak prędko, iż ciekawi ludzie mogli tylko postrzegać czarną zasłonę na głowie osądzzonego. Za przybyciem do rusztowania śmiertelnego, Xiędz *Montes* zaprowadził delinkwenta do drabinki, po której tenże wszedł mocną nogą. Miał koszulę długą aż do ziemi, a zasłona była pod szyją związana czarnym sznurkiem. *Alibeu*, stojąc nieporuszony, słuchał czytania wyroku, po czém odwiązano mu zasłonę i zdjęto koszulę. Miał białe spodnie przywiązane powyżej bioder skórzanym pasem, i był bosi. Xiędz zbliżył się do niego, uściśnął go kilkakrotnie, a potem oddał posługaczom kata. W tej chwili *Alibeu* spótyrzał na żołnierzy, którzy sami tylko byli świadkami stracenia jego, i rzekł: „*Żegnaj was wojownicy! umieram za wolność!*“ Jeden z posługaczy kata zamknął mu prędko usta, i zaraz potem *Alibeu* poniósł karę za obmierzłą swą zbrodnię. Była godzina 5-ta z rana.

Dnia 12.

Wczora Król pracował w Neuilly z Ministrem stosunków zewnętrznych.

— *Dziennik Rozpraw* o ostatnich chwilach *Alibeu* udziela jeszcze następujące szczegóły: „W sobotę wieczorem *Alibeu* poszedł spać w przekonaniu, że w niedzielę rano będzie stracony, i dla tej przyczyny całkiem odziany rzucił się na łóżko, i dopiero się ku rankowi nakłonił do rozebrania, gdy dozorca jego powiadził mu, że w niedzielę nigdy się żadne nie odbywają kary. Przez cały następujący dzień, śpiewał piosenki republikańskie. Xiędz *Grivel* poszedł w sobotę do osądzzonego, który z początku przyjął go zimno, lecz potem oświadczył, iż się chce spowiadać. W niedzielę *Alibeu* jeszcze raz wezwał spowiednika, a w poniedziałek o godzinie 3-ciej rano, przybył znowu ten ostatni do więzienia. *Alibeu*, który już nie spał, rzekł do niego w te słowa: „*Zapewne przybywacie śmierć moją mi oznaymić!*“ „O godzinie 5-tej“, odpowiedział Xiędz *Grivel*. *Alibeu* prosił pić, lecz okazał obawę, ażeby do napoju jego nie wmieszał ktokolwiek trucizny, dla tego, ażeby w ostatnich jego chwilach uzbudzić go odwagą.

нута придать ему бодрости. Почтенный Священник, успокоил его на этот счет. *Алибо* обнял его, и просил, при свиданіи съ его родственниками, сказать имъ, что онъ умираетъ за свободу. Около 5 часовъ, *Алибо* вступилъ на эшафотъ; спокойствіе его ни на минуту не было возмущено, только онъ сказалъ: „Нужно ли столько приготовлений, чтобы одного человека ввести на эшафотъ.“ Прекословя журналу *Првній*, жур. *Droit* утверждаетъ, что *Алибо* рѣшительно отказался отъ духовной помощи Аббата *Гривелла* и разговаривалъ съ нимъ холодно. Этотъ жур. прекословитъ также извѣстію, что *Алибо* послѣ приговора, писалъ письмо къ своему отцу. Онъ хотя садился писать, но потомъ одумался и сказалъ: „Нѣтъ, я своими рукописями не хочу подражать *Фіески*... только напишу къ своему отцу... нѣсколько словъ о прощеніи... Но нѣтъ, онъ сохранить послѣднія слова приговореннаго къ смерти, будетъ ихъ часто перечитывать и это воспоминаніе причинитъ ему смерть.“

— Вчера во время казни *Алибо*, задержанъ одинъ молодой человекъ, который громко кричалъ: „Милость! милость!“

— Извѣстный *Наундорфъ*, вчера съ двумя жандармами отведенъ на почту, и съ конвоемъ въ дилижансѣ отправленъ въ Кале, откуда онъ долженъ отправиться въ Англію. Мѣры сии приняты по распоряженію Министра Иностранныхъ Дѣлъ.

— Издатель *Gazette de France* подверженный отвѣтственности, вчера присужденъ къ уплатѣ 4,000 фр. пени и къ 6-мѣсячному аресту, за возбужденіе ненависти и презрѣнія къ правленію Короля.

— Президентъ Палаты Депутатовъ *Г. Дюпенъ* отпраздновалъ третьяго дня къ водамъ въ Виши.

— *Nouvelle Minerve* утверждаетъ, что *Г. Гизо* получить должность Посланника въ Лондонѣ послѣ Генерала *Себастьяни*, который будто бы боленъ. Однако нѣкоторые прекословятъ сему, говоря, что *Г. Гизо* желаетъ возвратиться въ Министерство.

13-го Іюля.

Король давалъ вчера Чрезвычайному Послу и Полномочному Министру Короля Нидерландскаго, Барону *Фагелю* приватную аудіенцію, и принялъ отъ него поздравительное письмо его Монарха.

— *Journ. de Paris* сообщаетъ, что по полученіи извѣстія о покушеніи 25 Іюня, многіе Архіепископы и Епископы, поспѣшили писать къ Великому Хранителю Печати, и просить его, поднести Королю присягу вѣрности.

— Путешествіе Королевской Фамиліи въ замокъ *Э*, уже определено.

— Четыре здѣшнихъ журнала сообщаютъ сегодня, что вчера распространился въ Парижѣ общій слухъ, о новомъ покушеніи на Короля. Въ одномъ изъ сихъ журналовъ содержится: „Не возможно повторить различныхъ подробностей, касательно сего происшествія, и только въ одномъ можно согласиться, что не давно сдѣланъ былъ выстрѣлъ въ Короля, что преступникъ ушелъ, и что это печальное происшествіе стараются скрыть. Слухъ этотъ вчера по утру столь много приобрьлъ вѣрности, что въ засѣданіи Палаты, присутствующіе Министры, были со всѣхъ сторонъ спрашиваемы; но они рѣшительно сему прекословили.“ — Упомянутый слухъ, распространился уже въ Парижѣ 4 или 5 дней, однако газеты согласно о томъ соблюдали молчаніе: ибо никто этому не вѣрилъ, и вчера также всѣ благомыслящіе люди сему прекословили.

— Вчера *Г. Чарльсъ Ледру*, испросивъ дозволеніе, въ сопровожденіи двухъ родственниковъ *Алибо*, положилъ во гробъ останки его, и похоронилъ оныя на кладбищѣ Горы Парнасса. Здѣшніе журналы, забывая прежнее свое замѣчаніе, что не должно возбуждать всеобщаго вниманія къ сему преступнику, и тѣмъ менѣе принимать участія въ его судьбѣ, сообщаютъ трогательное извѣстіе о семъ погребеніи. Они простираются такъ далеко, что подробно описываютъ видъ головы отдѣленной гильотиною отъ тѣла.

— *National* сегодня на почтѣ и въ редакціи задержана, какъ думаютъ, по причинѣ замѣчанія на одно мѣсто изъ *Французской революціи Тьера*, гдѣ касательно 18 Брюмера и Диктатуры *Бонапарте* сказано: „Республиканцы, которые видятъ въ немъ новаго Цезаря, могутъ вооружиться кинжаломъ Брута, не дѣлаясь убійцами.“

— Неудовольствія между Военнымъ Министромъ и Маршаломъ *Клозеелемъ* продолжаются.

— *Г. Этиенъ*, членъ Палаты Депутатовъ, и одинъ изъ главныхъ редакторовъ журн. *Constitutionnel*, какъ увѣряютъ здѣшніе журналы, получилъ предложеніе, совершить путешествіе въ Пруссію и Австрію, чтобы подробно узнать о драматическомъ искусствѣ въ сихъ двухъ странахъ, и доставить о томъ донесеніе Министерству.

Чрезвычайно каптан, успокоилъ его възгледомъ этого пункта. *Алиbeau* утѣшилъ его и просилъ, чтобы за обаченіемъ сего зъ его крвными, повѣдѣалъ имъ, ѣ он умираетъ за волюсь. Около гѣдины 5-теу *Алиbeau* wszѣдл на русztowanie. Спокоунось его ани на chwilę nie była zmieszana, lecz rzekł tylko: „Potrzebaż tyle przygotowań, ażeby jednego człowieka wprowadzić na rusztowanie.“ Przeciwnie doniesieniom *Dziennika Rozpraw*, dziennik *Droit* utrzymuje, że *Алиbeau* stanowczo odrzucił pomoc duchowną *Хіѣдза Grivel*, i rozmawiał z nim o b-jętnie. Dziennik ten zaprzecza takōż wiadomości, że *Алиbeau* po zapadnieniu wyroku, pisał list do swego oycy. Siadał wprawdzie do pisania, lecz się potѣm rozmyślił i rzekł: „Nie chcę rękopisami mojejmi naśladować *Fieschiego*... napiszę tylko do mego oycy... kilka słów pożegnania... Lecz, niezachowa on te ostatnie słowa skazanego na śmierć, często będzie je odczytywał, aprzymnienie to śmierćby mu przyspieszyło.“

— Wczora podczas ekeky *Алиbeau*, aresztowano niejakiego młodzińca, który wołał głośno: „Przebaczenie! przebaczenie!“

— Znajomy *Naundorff*, wczora przez dwóch żandar-mów odprowadzony został na pocztę, i w dylizansie pod eskortą wystany do Calais; z kąd ma płynąć do Anglii. Szródkі te przedsięwzięte zostały na rozkaz Ministra stosunków zewnetrznych.

— Odpowiedzialny wydawca *Gazette de France*, za pobudzanie do nienawiści i pogardy Rządu Króla, skazany został na opłatę 4,000 fran. winy i 6-miesięczny areszt.

— Prezes Izby Deputowanych *Pan Dupin*, wyjechał wczora do wód w Vichy.

— *Nouvelle Minerve* donosi, że *Pan Guizot* obejmie urząd Posła w Londynie po generale *Sebastianim*, który ma być chory. Są jednak osoby, które temu nie wierzą, utrzymując, że *P. Guizot* ma chęć wrócić do Ministerjum.

Dnia 13.

Król dawał wczora prywatne posłuchanie Baronowi *Fagel*, Nadzwyczajnemu Posłowi i Pełnomocnemu Ministrowi Króla Jmci Niderlandzkiego, z rąk którego przyjął list jego Monarchy, z powinszowaniem szczęśliwie unikniętego zamachu.

— W *Journal de Paris* czytamy, że natychmiast po otrzymaniu wiadomości o zamachu dnia 25 Czerwca, rozmaici Arcybiskupi i Biskupi, pośpieszyli pisać do Wielkiego Strażnika Pieczęci, prosząc go, aby złożył Królowi przysięgę ich wierności.

— Podróż familii Królewskiej do zamku *Eu*, już postanowiona.

— Cztery tutejsze dzienniki donoszą dzisiaj, że wczora w Paryżu rozbiegła się powszechna pogłoska o nowym zamachu na osobę Króla. W jednym z tych dzienników powiedziano: „Niepodobna jest powtórzyć wszystkich szczegółów o tym wypadku, na jedno się tylko można zgodzić, że nie dawno wystrzelono do Króla, że zabójca potrafił umknąć, i że ten zasmucający wypadek usiłują utaić. Pogłoska ta wczora rano tak wiele znalazła wiary, że na posiedzeniu Izby, obecni Ministrowie ze wszęch stron byli zapytywani; lecz stanowczo temu zaprzeczali.“ — Pomeniona pogłoska krąży już w Paryżu od 4 lub 5-ciu dni, jednak gazety zgodnie zachowywały o tém milczenie, gdyż nikt temu nie dawał wiary, i wczora takōż wszyscy dobrze myślący temu zaprzeczali.

— Wczora *P. Charles Ledru*, otrzymawszy pozwolenie, w towarzystwie dwóch krewnych *Алиbeau*, złożył do truny zwłoki jego, i pochował na cmentarzu góry Parassu. Dzienniki tutejsze, niepomnie dawniejszych swych uwag, że nie należy zwracać na tego przestępcę uwagi powszechnej, a tѣm mniej podzielać losu jego, udzielają poruszającą wiadomość o jego pogrzebie. Nawet tak daleko zachodzą, że szczegółowie opisują postać głowy jego, gillotyną od ciała oddzieloney.

— *National* dzisiaj na poczcie i w Redakcyi został skonfiskowany, rozumieją, że z przyczyny uwagi nad pewnem miejscem z *Francuzkiej rewolucyi Thiersa*, gdzie wzgledem 18 *Brumaire* i dyktatury *Bonaparte* tego powiedziano: „Republikanie, którzy widzą w nim nowego Cezara, mogą się uzbroić pugnałem Brutusa, nie stając się zabójcami.“

— Nieukontentowania między Ministrem wojny a Marszałkiem *Clauzel* trwają jeszcze ciągle.

— Podług tutejszych dzienników, *P. Etienne*, Członek Izby Deputowanych i jeden z głównych wydawców dziennika *Constitutionnel*, otrzymał polecenie, przedsięwziąć podróż do Pruss i Austrii, ażeby szczegółowe zebrać wiadomości o stanie sztuki dramatycznej w tych dwóch Państwach, i zdać o tém sprawę Ministerjum.

— *Мониторъ* пишетъ: „Телеграфическая депеша изъ Байонны сообщаетъ, что 11-го Юля произошло въ Фигверасъ ужасное возмущеніе. Приближеніе корпуса подъ начальствомъ *Бружо* и *Хорилла* и извѣстіе, что почтовой курьеръ изъ Барселлоны, близъ Жироны умерщвленъ, служили поводомъ къ возстанію народа, которое не могло быть усмирено даже и войсками. Чернь по ложнымъ слухамъ объ измѣнѣ пришла въ высочайшее волненіе, коего жертвою сдѣлался Губернаторъ Фигвераса Бригадиръ *Тена*; онъ былъ убитъ и тѣло его, разсвирѣпствовавшимъ народомъ, таскаемо было по дорогѣ. Послѣ сего ужаснаго произшествія, старались прекратить безпорядки; при отходѣ почты спокойствіе было возстановлено.“

— Англійскій Консулъ въ Байоннѣ велѣлъ помѣстить въ *Phare* слѣдующее письмо: „Въ слѣдствіе неблагопріятныхъ извѣстій, объявленныхъ многими Французскими и Англійскими журналами касательно Генерала *Эванса*, я уполномоченъ, рѣшительно сему прекословить, и объявить, что Генераль *Эванс* не имѣетъ намѣренія возвратиться въ Англію, или оставить службу Испанской Королевы.“

— Въ одномъ письмѣ изъ Сарагоссы отъ 4-го ч. с. м. содержится: „*Кабрера* 29-го ч. прош. м. приблизился къ Алкарисъ, и требовалъ сдачи сего города. Гарнизонъ, состоящій изъ національной гвардіи, началъ стрѣлять въ двухъ парламентеровъ, посланныхъ отъ Генерала, съ требованіемъ добровольной капитуляціи, и они оба были застрѣлены. Увѣдомленный о столь несчастныхъ опытахъ, *Кабрера* велѣлъ сдѣлать атаку. Нельзя описать, при семъ случаѣ храбрости Карлистовъ. Послѣ сильнаго сраженія, продолжавшагося 5 часовъ, сдѣланъ проломъ, и Карлисты приступомъ овладѣли мѣстомъ. Весь гарнизонъ былъ умерщвленъ.“

14-го Юля.

Король сегодня давалъ частную аудіенцію Графу *Берлингеру*, Министру-Резиденту Великаго Герцога *Тосканскаго*, который вручилъ Его В-ву отъ своего Государя поздравительное письмо.

— Сегодня, въ воспоминаніе завоеванія Бастиліи, Король принималъ Депутацію отъ завоевателей *Бастиліи*.

— Кругомъ новыхъ триумфальныхъ воротъ на 28 Юля, будутъ построены шатры для воиновъ, участвовавшихъ въ сраженіяхъ во время революціи и при Императорѣ. Военный Министръ приказалъ составить списокъ воинамъ, находившимся въ то время въ службѣ и проживающимъ теперь въ Парижѣ, съ тѣмъ, чтобы каждому послать особенное приглашеніе на этотъ праздникъ. Всѣ инвалиды будутъ здѣсь присутствовать и ветеранъ Арміи, Маршалъ *Монсей* отъ лица своихъ сослуживцевъ произнесетъ къ Королю рѣчь. Инвалиды займутъ лѣвую, ветераны правую сторону памятника. Посреди ихъ, предъ Королемъ въ сопровожденіи главнаго штаба и Его фамилии будутъ проходить отряды гарнизона и національной гвардіи.

— Во всѣхъ провинціальныхъ газетахъ жалуются на задержаніе писемъ, въ коихъ извѣщается о рѣши *Алибе*.

— *Moniteur* сообщаетъ донесеніе Военнаго Министра Королю о сооруженіи памятника Генералу *Дампьеру*, за его отличные подвиги во время революціонныхъ войнъ, именно, когда Генераль *Дюмурье*, оставивъ республиканскую армію, вышелъ изъ Франціи. Король согласился на это предложеніе.

— Герцога *Броли* въ сопровожденіи Г. *Гизо*, отправился въ свое помѣстье. Равнымъ образомъ Герцога *Деказ* оставилъ Парижъ для обозрѣнія своихъ помѣстievъ и фабрикъ.

— Дѣло идетъ о назначеніи Епископа въ Алжиръ, который будетъ имѣть титулъ Епископа или Примаса Африки.

15-го Юля.

Король давалъ вчера частную аудіенцію Австрійскому Посланнику Графу *Аппони*, и принялъ отъ него поздравительное письмо его Государя. Подобнаго содержанія письмо получилъ Его Величество отъ Ганноверскаго Короля; оно было подано Ганноверскимъ Повѣреннымъ въ дѣлахъ Графомъ *Кильмансегге*, Министру Внѣшнихъ дѣлъ.

— Лордъ *Гренвилль* по случаю имѣющихъ быть совѣщаній о Испанскихъ дѣлахъ, будетъ вызванъ въ Лондонъ. Для сихъ совѣщаній и Генераль *Себастьяни* возвратится въ Лондонъ, впрочемъ ихъ обоимъ обратно ожидаютъ въ Парижѣ въ концѣ сего мѣсяца.

— Отецъ *Алибе*, послѣ постигшаго его несчастія, опасно заболѣлъ.

— Газета *France* вчера на почтѣ и въ редакціи задержана, потому что въ ней повторена была запрещенная статья изъ газеты *National*. (A. P. S. Z.)

— *Messenger* сообщаетъ, что Турецкій флотъ при-

— В *Monitorze* читаемъ: „Подлуг депезы телеграфичней з Bayonny pod 11 Lipca, w Figueras zasłty okropne rozruchy. Zbliżenie się korpusa pod dowództwem *Brujo* i *Jorilla*, i wiadomość, że goniec pocztowy z Barcelloны, zabity został w bliskości Girony, były powodem do niespokojności ludu, który nie mógł być nawet przez woyska powściągniony. Pośpółstwo z przyczyny fałszywych pogłosek o zdradzie, dopuściło się największych rozruchów, których ofiarą stał się Gubernator Figueras Brygadyer *Tena*, został zabity, a ciało jego przez lud rozhukany wtócone było po drodze. Po tym okropnym wypadku, usiłowano usmierzyć nieporządki; przy odejściu poczty spokojność była przywrócona.“

— Konsul Angielski w Bayonnie wydrukować kazał w *Phare* list następującej osnowy: „W skutek niepomysłnych wiadomości, ogłoszonych przez rozmaite gazety francuzkie i angielskie, względem Jenerała *Evans*, upoważniony jestem stanowczo temu zaprzeczyć i ogłosić, że Jenerał *Evans* nie miał zamiaru powrócić do Anglii, lub opuścić służbę Królowey Hiszpańskiej.“

— W liście z Saragossy pod dniem 4 t. m. czytamy: „*Cabrera* dnia 29 zeszłego miesiąca zbliżył się pod Alcarizą, i żądał poddania się tego miasta. Załoga, składająca się z gwardyi narodowej, dała ognia do dwóch parlamentarzy, pośłanych od Jenerała, z żądaniem dobrowolnej kapitulacyi, i obay zostali zabici. *Cabrera*, rozkazałszy wiadomość o tak haniebnych przypadkach, rozkazał szturm przypuścić. Niepodobna opisać męstwa Karolistów przy tej okoliczności. Po uporczywej walce, trwającej 5 godzin, zrobiono wyłom, i Karoliści przemocą miasto otrzymali. Cała załoga wyróżnioną została.“

Dnia 14.

Król dawał dzisiaj prywatną audyencyą Hrabie-mu *Berlinghieri*, Ministrowi Rezydentowi Wielkiego Xięcia Toskanii i przyjął od niego list jego Monarchy z powinszowaniem uniknionego zamachu.

— Dzisiaj, jako w rocznicę zdobycia Bastylii, Król przyjmował deputacyą zwycięzców *Bastylii*.

— Na około nowej tryumfalnej bramy, nadzien 28 Lipca będą rozbite namioty dla wojowników, którzy mieli udział w bitwach podczas rewolucyi i za Cesarstwa. Minister wojny otrzymał rozkaz spisania wszystkich wojowników, którzy w ten czas służyli i obecni są teraz w Paryżu, z tѣm, ażeby do każdego osobne posłać zaproszenie na tę uroczystość. Inwalidzi wszyscy będą tu obecni, a weteran woyska, Marszałek *Moncey*, w imieniu swych towarzyszy broni, będzie miał przemowę do Króla. Inwalidzi zajmować będą lewą, a weterani prawą stronę pomnika. Wpośrodku ich przed Królem, towarzyszoną przez Sztab Jeneralny i familią swoją, przeciągać będą woyska załogi i gwardyi narodowej.

— We wszystkich prowincjonalnych gazetach uskarżają się na zatrzymywanie listow, w których się udziela wiadomość o mowie *Alibeu*.

— *Monitor* udziela przełożenie Ministra Woyny do Króla, o wystawienie pomnika dla Jenerała *Dampierre*, za jego znakomite czyny, podczas wojen rewolucyjnych, a mianowicie w tym czasie, kiedy Jenerał *Dumourier* nagle opuścił republikańskie woysko, ażeby się udać za granicę. Król zgodził się na to przełożenie.

— Xiążę *Broglie*, w towarzystwie P. *Guisot*, wyjechał do dóbr swoich. Również i Xiążę *Decazes* opuścił Paryż, celem widzenia swoich dóbr i fabryk.

— Jest tu mowa o posłaniu Biskupa do Algieru, który ma otrzymać tytuł Biskupa albo Prymasa Afryki.

Dnia 15.

Król dawał wczora prywatną audyencyą Posłowi Austryackiemu, Hrabie-mu *Appony*, i przyjął od niego list z powinszowaniem jego Monarchy. — Podobnyż list J. K. Mość otrzymał od Króla Hanowerskiego, list ten przez pełnomocnika Hanowerskiego Hrabie *Kielmansege* podany był Ministrowi stosunków Zewnętrznych.

— Lord *Granville*, z przyczyny mających być narad o interessach hiszpańskich, został powołany do Londynu. Dla tychże narad i Jenerał *Sebastiani* powróci dzisiaj do Londynu, jednak obodwóch w końcu tego miesiąca oczekują na powrót do Paryża.

— Oyciec *Alibeu* skutkiem nieszczęścia, które go dotknęło, niebezpiecznie zachorował.

— Gazeta *France* za powtórzenie z *National* zabronionego artykułu, została na pocztę i w biórze skonfiskowana. (A. P. S. Z.)

— *Messenger* donosi, że flotta Turecka przybyła pod Tu-

плыль въ Тунисъ, и что когда Французскій Адмиралъ запрещалъ ему входъ въ тамошнюю пристань, произошло между эскадрами 26-го числа прош. м. сраженіе; хотя журналъ сей принадлежитъ къ числу тѣхъ, кои сами выдумываютъ новости, однако часто случалось, что въ важныхъ обстоятельствахъ, онъ получалъ заблаговременно изъ хорошаго источника извѣстія. Въ Марселѣ тоже самое говорили; купеческій корабль прибывшій туда, переходя 26-го ч. близъ Туниса, утверждаетъ, что онъ въ той сторонѣ слышалъ сильную канонаду.

— Изъ Тулона уведомляютъ отъ 10-го Іюля: „Вчера вечеромъ и сегодня по утру прибыли сюда корабли съ извѣстіями, что усиленіе эскадры при Тунисѣ необходимо. Сего требуетъ Адмиралъ *Гюгонз*; въ слѣдствіе сего немедленно отправлены повелѣнія, чтобы разсыпанные на Востокъ и на Архипелагъ корабли, присоединились къ эскадрѣ въ Тунисъ, гдѣ въ нихъ большая нужда какъ въ Греціи или Кандіи.

— *Semaphore* газета, издаваемая въ Марселѣ, пишетъ отъ 10-го Іюля: „По всему городу носится слухъ, что флотъ, состоящій изъ 10 Французскихъ кораблей, разбилъ при Тунисѣ Турецкій флотъ состоящій изъ 15 кораблей, послѣ сраженія продолжавшаго 2½ часа.“ (G. C.)

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, 12-го Іюля.

Сегодня въ полдень въ Министерствѣ Иностраннѣхъ Дѣлъ былъ Кабинетный Совѣтъ, въ которомъ участвовали всѣ Министры.

— Придворная газета, сообщаетъ уже о наименованіи Сиръ Д. *Кольборна* Начальникомъ Королевскихъ войскъ въ Канадѣ съ чиномъ Генераль-Лейтенанта. Изъ сего наименованія, а равномерно изъ разныхъ представлений Сира Франсиса *Гидда*, Губернатора Верхней Канады, явствуетъ, что правленіе удалилось отъ уступчивой политики, которой держалось, при посольствѣ Лорда *Госфорда* Губернатора Нижней Канады, начальникомъ Королевской Коммиссіи касательно отягощеній демократической или Французской партіи.

— Лондонскіе Докторы, издали бюлетень о состояніи здоровья въ столицѣ, по которому, распространившіеся въ этомъ отношеніи слухи и опасенія, совершенно неосновательно.

— По случаю путешествія Ихъ Корол. Высочествъ Герцогини *Кентской* и Принцессы *Викторіи* въ сѣверныя страны Великобританіи, кажется многіе изъ самыхъ Вельможъ, любителей прогулокъ отправятся по тому же направленію. Единбургъ въ продолженіи этихъ мѣсяцевъ долженъ быть весьма оживленъ.

— Говорятъ, что Принцъ *Оранскій* намѣренъ пробыть въ Англіи еще недѣлю.

— Здоровье Герцога *Суссекскаго* очевидно улучшается; мало по малу все болѣе и болѣе выпускаютъ свѣта въ его комнату, а въ Субботу Е. К. Высоч. уже могъ легко читать.

— Слухъ, что Г. *Чорчилъ* былъ корреспондентомъ *Morning-Chronicle*, въ этомъ журналѣ объявленъ неосновательнымъ.

— Послѣднія извѣстія отъ Полковника *Чеснея*, изъ Белеса на Евфратѣ во 140 миляхъ ниже Биръ, удовлетворительны; Арабы почитаютъ его нынѣ большимъ волшебникомъ, и оказываютъ ему всѣ возможныя пособія.

13-го Іюля.

Принцъ *Оранскій* и его сыновья третьяго дня обѣдали у Ихъ В-ствъ въ Кевѣ, а вечеромъ возвратились въ Лондонъ, между тѣмъ какъ Король и Королева обратно отправились въ Виндзоръ.

— Ландграфъ и Ландграфиня *Гессенъ-Гомбургскіе* въ слѣдующую Субботу отправятся въ Германію.

— Сиръ Е. Е. *Дисброве* Англійскій Посланникъ при Нидерландскомъ Дворѣ, третьяго дня отправился отсюда въ Роттердамъ.

— Въ Афинахъ по ходатайству Британскаго Посланника Сиръ Э. *Ліонса* и духовнаго Г. Д. *Левиса*, Агента Британскаго и иностраннаго Библейнаго Общества, надѣются привести въ исполненіе постройку Епископальной церкви, для каковаго предпріятія получено уже много пособій, и между прочимъ 100 фунт. ст. отъ общества для поощренія христіанской вѣры.

15-го Іюля.

Герцогиня *Кентская* и Принцесса *Викторія* въ своемъ путешествіи на Сѣверъ дойдутъ, какъ слышно, до самой столицы Шотландіи.

— Вчера выступили въ море подъ предводительствомъ Вице-Адмирала *Паже*, линійные корабли: *Бануардъ*, *Азіл*, *Пемброкъ*, *Корнуалисъ*, *Беллерофонъ* и *Геркулесъ*.

nis, i że gdy Admirał Francuzki wzbronil jej przystępu do tamtejszey przystani, przyszło między eskadrami do bitwy na dniu 26 z. m. Jakkolwiek dziennik ten należy dorzędu tych, które zwykły same sobie wymyślać nowiny, zdarzało się jednak dość często, iż w ważniejszych okolicznościach miewał wcześniej i z dobrego źródła doniesienia. W Marsylii mówiono toż samo: okręt kupiecki, który tam zawinął, płynąc d. 26 pod wysokością Tunetu, zapewnia, że słyszał w tamtej stronie mocną kanonadę.

— Piszą z Tulonu pod d. 10 Lipca: „Wczora wieczorem i dziś rano, zawinęły tu okręty z doniesieniami, że wzmocnienie eskadry pod Tunetem jest nieodzownym. Żąda tego Admirał *Hugon*: jakoż nieomieszkało postać rozkazy, ażeby rozproszone na Wschodzie i na Archipelagu okręty, przyłączyły się do eskadry pod Tunetem, gdzie są potrzebniejsze, jak przy Grecyi lub Kandyi.

— *Semaphore*, gazeta wychodząca w Marsylii, donosi pod dniem 10 Lipca: „Rozchodzi się wieść w całym mieście, że flota z 10 okrętów Francuzkich, zniszczyła pod Tunetem flotę Turcką, z 15 okrętów złożoną, po bitwie trwającej półtrzeci godziny.“ (G. C.)

БРИТАНІЯ ВІЕЛКА І ІРЛАНДІЯ.

Лонднъ, дня 12 Липца.

Дзисіа о поўдніу в Міністерыумъ Стосунківъ Зевнѣтрныхъ была Рада Габінетова, на котрой были obecni wszyscy Ministrowie.

— Gazeta Dworu, donosi już o mianowaniu, Sir D. Colborn na dowódcę woysk Królewskich w Kanadzie z rangą Generał-Porucznika. Z tego mianowania, jako też z różnych doniesień Sir Francis Head, Gubernatora Wyższej Kanady, okazuje się, że Rząd zaniechał polityki uległej, której się trzymał, przy postaniu Lorda *Gasford*, Gubernatora Niższej Kanady, na czele Królewskiej Kommissyi względem uciążliwości demokratycznego lub Francuzkiego stronnictwa.

— Londynscy Doktorowie, wydali biuletyn o stanie zdrowia w stolicy, podług którego rozszerzone w tym względzie pogłoski i obawy, zupełnie są fałszywe.

— Z okoliczności podróży Ich K. Wys. Xiężny *Kent* i Xiężniczki *Wiktoryi* do prowincyi północnych Anglii, zdaje się, iż wielu z naszych magnatów, miłośników zabaw, udadzą się w tę stronę. *Edimburg* w przeciągu tych miesięcy będzie bardzo ożywiony.

— Mówią, że Xiążę *Oranii*, ma zabawić jeszcze tydzień w Anglii.

— Zdrowie Xięcia *Sussex*, jawnie się polepsza; powoli coraz więcej wpuszczają światła do jego pokoju, a w Sobotę J. K. Wys. łatwo już mógł czytać.

— Pogłoskę, że P. *Churchill* był korespondentem *Morning Chronicle*, dziennik ten ogłasza za fałszywą.

— Ostatnie doniesienia od Półkownika *Chesney* z Bales nad Eufratem o 140 mil niżej Bir, są zaspokajające. Arabowie uważają go teraz jako ożarownika, i dają mu wszelkie pomoce.

Dnia 13.

Xiążę *Oranii* i jego synowie, zawczora byli na obiedzie u Kr. Ichmość w Kew, a wieczorem powrócili do Londynu, Król zaś i Królowa na powrót udali się do Windsor.

— Landgraf i Landgrafinia *Hessen-Homburg* w następną sobotę wyjadą do Niemiec.

— Sir E. E. *Disbrowe*, Angielski Poseł przy Dworze Niderlandzkim, zawczora wyjechał stąd do Rotterdamu.

— W Atenach, za staraniem Angielskiego Posła Sir E. *Lions* i Xiędza H. D. *Levis*, Agenta Angielskiego i zagranicznego Towarzystwa Bibliynego, spodziewają się przywieźć do skutku budowanie episkopalnego kościoła, na jakowy przedmiot otrzymano już wiele pomocy, a między innemi 100 fun. st. od Towarzystwa dla zachęcenia do Chrześcijaństwa.

Dnia 15.

— Słychać, że Xiężna *Kent* i Xiężniczka *Wiktorya* w podróży swej na północ odwiedzą stolicę Szkocyi.

— Wczora okręty liniowe *Banguart*, *Azya*, *Pembroke*, *Cornwallis*, *Bellerophon* i *Herkules*, pod rozkazami Vice Admirała *Paget* wypłynęły na morze.

— Пароходъ *Плутонъ*, перевезетъ компанію артиллеристовъ Королевско-морской службы въ Санъ-Себастьянъ.

— Бельгійскій Посолъ Г. *Фандевейеръ* имѣетъ большое вліяніе при Лиссабонскомъ Дворѣ.

— По письмамъ изъ Константинополя здѣсь распространился слухъ, что въ Бургаріи, въ слѣдствіе самовольства тамошняго управителя произошло волненіе и что посему *Гуссейнъ-Пашу* изъ Виддина потребовали предъ Диванъ и трехъ Мусселимовъ отставили.

— Третьяго дня Король давалъ въ Сентъ-Жемскомъ дворцѣ пріемъ, при которомъ находился Принцъ *Оранскій* съ обоими своими сыновьями, Принцами *Вильгельмомъ* и *Александромъ*, получившими отъ Е. Величества большой крестъ Ганноверскаго Ордена *Гвельфовъ*. Отъѣздъ Ихъ Корл. Высочества еще не назначенъ. — Графъ *Себастьяни* на въ которое время взялъ увольненіе отъ Е. Величества; Американскіе Посолъ и Повѣренный въ дѣлахъ Г. *Стефенсонъ* и Г. *Вель* имѣли у Короля одинъ первый, а другой прощальную аудіенцію. Королю представлялись также Г. *Буркеней*, Французскій Повѣренный въ дѣлахъ, Г. *Фей* первый Секретарь посольства Соединенныхъ Штатовъ, Капитанъ Шведской морской службы *Госсельманъ* и Кавалеръ *Дондоло*, Президентъ главной Коммиссіи училищъ на Ионическихъ островахъ.

— *Morning-Post* извѣщаетъ, что Маркизъ и Маркиза *Лондондерри* намѣрены отправиться въ Гагу для посѣщенія тамошняго Двора.

— Лордъ *Гренвилъ*, Британскій Посолъ въ Парижѣ прибылъ сюда во вторникъ и третьяго дня занимался иностранными дѣлами. Онъ возвратится въ этомъ же мѣсяцѣ въ Парижъ.

— Утверждаютъ рѣшительно, что оба Парламента согласны будутъ покрайней мѣрѣ въ Англійскомъ билѣ десятины.

— Здѣсь получили уже официальную депешу объ отставленіи *Рейс-Эффендія* и о назначеніи на его мѣсто *Ахмета-Паши*.

— Третьяго дня въ гостиницахъ подъ Короною и Якоремъ было собраніе Радикалистовъ для совѣщанія касательно помощи Англичанину Др. *Болону* заключенному въ Парижѣ за участіе въ одномъ республиканскомъ заговорѣ и въ Апрельскихъ возмущеніяхъ. Въ семь собраній *О'Коннелъ*, сильно возставалъ противъ Короля Французовъ, въ чемъ его весьма украютъ Министерскіе журналы.

— Вчера прибылъ въ Доверъ часовый мастеръ *Наундорфъ*, который, какъ извѣстно, выдаетъ себя за *Людвика XVII*. Вчера онъ посаженъ въ Кале на пакетботъ, назначенный къ отправленію въ Доверъ, жандармами, провожавшими его отъ Парижа.

— По опредѣленію Королевскаго Тайнаго Совѣта, прибито въ Лойдъ объявленіе, по коему слѣдующія страны признаны зараженными извою: Александрія (въ Египтѣ) Даміетта, Тунисъ, Константинополь, Марокко, Смирна и островъ Кандія.

— Брейтонская газета сообщаетъ извѣстіе изъ Портсмута отъ 12-го с. м., что назначенная для крейсированія въ предложеніе лѣта эскадра изъ линейныхъ кораблей (такъ называетъ газета новоустроенную эскадру подъ предводительствомъ Контръ-Адмирала Сиръ Карла *Наже*) 12-го ч. получила приказаніе готовиться къ отплытію и 14-го числа она отплываетъ. Говорятъ, что она отправится сперва къ берегамъ Испаніи, потомъ въ Средиземное море. По временамъ отъѣзжаютъ солдаты морской артиллеріи въ Санъ-Себастьянъ.

— Голландская эскадра, которую недавно видѣли въ Дилѣ отплыла въ Шпитгедъ.

— *Times* оспариваетъ возможность вывезти изъ Англій извѣстныхъ собственноручные рисунки *Рафаэля* и *Микель-Анжело*.

— Сюда прибылъ Бригадный Генераль Британскаго легіона въ Испаніи *Лемаршанъ*.

— Говорятъ, что близъ Смирны, какъ и въ Аеннахъ будетъ построена Англиканская церковь.

— По извѣстіямъ изъ Вашингтона на конгрессѣ занимались вопросомъ о увеличеніи арміи — Думаютъ, что будетъ вновь составлено тринадцать полковъ и армія увеличится до 10,400 ч. (G.C.)

ИСПАНІЯ

Мадридъ, 6-го Іюля.

Въ *Eco del Comercio* сказано: „*Мерино* предпринялъ новую экспедицію, которая распространила страхъ между жителями Сьерры и береговъ Дуэро. Вотъ результатъ бдительности и смѣлости нашихъ непримиримыхъ враговъ, которые пользуются слабостію нашего резервнаго войска, чтобы проникнуть въ Кастилію продолжать наступательный свой планъ.“

— Окрѣт паровы *Pluto* przewiozł jedną kompanią Artylleryi z Królewskiej marynarki, do San-Sebastiana.

— Poseł Belgiicki P. *Vandeweyer* wielki wpływ ma u Dworu Lisbońskiego.

— Podług listów z Konstantynopola, mówią tu, że w Bulgarii, skutkiem nadużyć tamecznego Rządu wybuchły niespokojności, i że z tego powodu *Hussein Basza* z Widdiu odwołany przed Dywan, a trzej *Muselimowie* oddaleni od obowiązków. (A.P.S.Z.)

Крѳлъ завчора вѣ паѣцу *St. James* давалъ покоѣ, на которыхъ знайдовали сѣ Хіаѣ *Ораніи* з обѳдѳма свыми synami Хіаѣтѣми *Wilhelmem* i *Alexandrem*, которы од J. K. Моѣци otrzymали wielki krzyŹ Hannoverского Orderu *Gwelfow*. Odjazd J. K. Wys. jeszcze nieznacznony. Hrabia *Sebastiani* na niejakie czas oddalajacy sѣ zloŹyŹ powinowanie J. K. Моѣци, oraz Amerykański Poseł i Pełnomocnik P. *Stephenson* i *Vail*, mieli audience, pierwszy wstępną, a drugi poŹegnalną. Królowi takŹ przedstawiani byli P. *Bourquenay*, jako Francuzki Pełnomocnik, P. *Fay* pierwszy Sekretarz legacyi przy poselstwie Stanów Zjednoczonych, Szwedzki Kapitan marynarki *Gosselmann* i Kawaler *Dondolo*, Prezydent Jeneralney Kommissyi szkół wysp Jońskich.

— Margrabia *Londonderry* z żoną, podług doniesienia *Morning-Post*, mają sѣ udać do Hagi, dla odwiedzenia tamecznego Dworu.

— Lord *Granville* Poseł Angielski w ParyŹu we wtorek tu przybył, i zawczora pracowалъ w wydziale stosunków zewnętrnych. W przeciągu tego jeszcze miesiaca znówu on powróci do ParyŹa.

— Utrzymywano stanowczo, że obie Izby Parlamentowe, całkiem sѣ zgodzą na bil angielskiej dziesięciny.

— Otrzymano już tu urzędową depeszę, o usunięciu od obowiązków *Reis-Effendego* i o przeznaczeniu na jego miejsce *Ahmed Baszy*.

— Radykałiści zebrali sѣ zawczoray w gospodzie pod koroną i kotwicą, i uradzili, aŹeby podać Parlamentowi proŹbę o wstawienie sѣ za Anglikiem *Beaumont*, osądzonym przez Sad parów we Francyi, za naleŹenie do pewnego republikańskiego spisku i do zaburzeń kwietniowych. Na tém zgromadzeniu powstał mocno *O'Connell* przeciwko Królowi Francuzkiemu, co mu gazety ministeryalne mocno naganiają.

— Wczora zegarmistrz *Naundorf*, który, jak wiadomo, mianuje sѣ Ludwikiem XVII, przybył do Dover. Był on z ParyŹa przez Źandarmów przyproawdzony do Calais i odwieziony na okręcie pocztowym, do Dover, przeznaczonym.

— W gospodzie *Lloyds* przybito urzędowe zawiadomienie, w którym uznane są za dotknięte powieŹtrzem, następujące miejsca: Alexandrya w Egipcie, Damietta, Tunis, Stambuł, Marok, Smirna i wyspa Kandia.

— Gazeta *Brightońska* donosi z Portsmouth pod d. 12 t. m., że przeznaczona do krąŹenia przez lato, eskadra z okrętów liniowych (tak nazywa ta gazeta nowo uzbrojoną eskadrę pod rozkazami Kontr-Admirala Sir *Charles Paget*) dnia 12 otrzymała rozkaz byŹ w gotowości, i że dnia 14 odplynie. Powiadają, że ta eskadra uda sѣ pierwey ku brzegom hiszpańskim, a potem na morze Śródziemne. Źołnierze morskiej Artylleryi powoli odplywają do San-Sebastiana.

— Eskadra Hollenderska, którą niedawno widziano w Deal, odplynęła do Spithead.

— *Times* zaprzecza podobieństwu do prawdy, aŹeby pewne obrazy ręki *Rafaela* i *Michel-Angelo* z Anglii mogły byŹ wywiezione.

— Jenerał Brygady, Angielskiej legii w Hiszpanii, *Le Marchand* tu przybył.

— Powiadają, że niedaleko Smyrny i w Atenach, budują Kościół Anglikański.

— Podług doniesień z Washingtonu, na kongressie zajmowano sѣ roważaniem o powiększeniu woyska. Rozumieją, iŹ będzie urządzono jeszcze 15 nowych półków i woysko sѣ powiększy do 10,400 ludzi. (G.C.)

HISZPANIA

Madryt, dnia 6 Lipca.

W *Eco-delComercio* czytamy: „*Merino* również przedsięwziął nową expedycją, która nabawiła strachem mieszkańców *Sierra* i brzegów *Buero*. Jest to wypadek czuyności i odwagi naszych nieprzejednanych nieprzyjaciół, którzy korzystając ze słabości naszego woyska odwodowego, choć wejść do Kastylii, i przedsięwziąć swe plany napadów.“

— Финансовые договоры Правительства наконец кончены благополучно, и контракты для столь необходимого займа подписаны вчера вечером. Правительство получило уже 5 миллионов реаловъ, 40 милл. будутъ выплачены въ течение сего мѣсяца и 20 милл. въ слѣдующемъ мѣсяцѣ. Главнымъ Агентомъ при сихъ договорахъ былъ Г. Гаворія.

— Вдовствующая Королева завтра въ сопровожденіи Министра Юстиціи и Милости, отправится въ Лагранью, а въ воскресенье прибудетъ туда Президентъ Совѣта для совѣщанія съ Королевою о государственныхъ дѣлахъ.

— Здѣсь господствуетъ совершенное спокойствіе. Биржа рѣдко оживляется.

— Генераль *Еспартеро* былъ, по послѣднимъ извѣстіямъ, на разстояніи только шести часовъ пути отъ корпуса Карлистовъ подъ Гомеомъ. Здѣсь ожидаютъ, что войско Королевы одержитъ побѣду и отмститъ за неудачу Генерала *Телло*.

— Статья Корреспондента которую *Morning-Chronicle* сообщаетъ изъ Байонны отъ 3-го Юлія, почитаетъ Карлистскую экспедицію въ Астурію весьма важною. Она состоитъ изъ 6 баталіоновъ пѣхоты, 2 эскадроновъ кавалеріи, 80 Офицеровъ для образованія новаго Астурійскаго баталіона, и имѣетъ 4 орудія. Экспедиція изъ Астуріи назначена въ Галицію, гдѣ полагаютъ, что она будетъ принята народомъ съ открытыми объятіями. (A.P.S.Z.)

И т а л і я. Римъ, 2-го Юлія.

Папа третьяго дня оставилъ свою зимнюю резиденцію Ватиканъ, и переехалъ въ Квиринальскій дворецъ на горѣ Кавальо.

— Консисторія назначена на 11 ч., кромѣ трехъ Кардиналовъ, избранныхъ Папою, наименованы также многіе Епископы и Архіепископы.

6-го Юлія.

Сегодняшній *Diario* содержитъ Министерское распоряженіе, Кардинала Статс-Секретаря *Ламбрускини*, по коему, учрежденныя въ слѣдствіе прежнихъ политическихъ происшествій чрезвычайныя комиссіи въ легатіяхъ Болоньи, Феррари, Равенны и Форли уничтожаются, и управленіе оныхъ опять возстановляется по прежнему.

— *Всеобщ. газ.* пишетъ съ Италіанскихъ границъ отъ 7-го Юлія: „Его Святѣйшество Папа, также приглашалъ въ Римъ Герцоговъ Орлеанскаго и Немурскаго, и Принцы приняли приглашеніе; но, какъ извѣстно, въ слѣдствіе увѣдомленія о покушеніи на жизнь ихъ отца, они поспѣшно возвратились во Францію. Папа весьма сожалѣлъ, что онъ лишенъ былъ удовольствія лично познакомиться съ французскими Принцами. Для него былобы весьма важно, поговорить съ ними о многихъ дѣлахъ, особенно о столь часто объявляемомъ въ журналахъ, но донынѣ неприведенномъ въ исполненіе, освобожденіи отъ войскъ Анконы. Но должно знать, что войска скоро отсюда выступятъ; впрочемъ изъ дѣйствій Французскаго гарнизона нельзя заключить, на чемъ основано это предположеніе. — Изъ Триеста сообщаютъ, что въ послѣдніе дни прибывшіе туда, изгнанные изъ Кракова Поляки, на Англійскихъ и Американскихъ корабляхъ, будутъ немедленно перевезены, частью въ Англію и частью въ Америку. (A.P.S.Z.)

Разныя извѣстія.

Изъ Лемберга пишутъ: „Мы получили извѣстіе изъ Лондона отъ 28-го Мая, что Карлъ *Липинскій*, игралъ въ другой разъ въ концертъ извѣстнаго флотверсиста *Седлака*, въ коемъ участвовалъ и *Мошелесъ*. Мая 29-го ч. онъ отправился въ Манчестеръ, гдѣ тамшнее общество подъ названіемъ *Philharmonic Society*, пригласило его на 2 концерта (31 Мая и 2 Юнія); о концертѣ его въ Лондонѣ 1-го Юлія уже объявлено въ журналахъ; въ этомъ концертѣ онъ будетъ разыгрывать собственныя сочиненія. Г-жа *Гризи*, Гг. *Лаблашъ*, *Рубини* и *Талбурини*, будутъ пѣть въ семь концертъ.

— Г. *Блакъ* бывшій Редакторъ Смирнскаго журнала а потомъ газеты *Moniteur Ottoman*, умеръ въ Мальтѣ отъ апоплексическаго удара 18 ч. Маія, когда повидержаніи тамъ карантинъ, намеревался отплыть въ Марсель. (G.C.)

Съ 1-го числа сего мѣсяца Юлія, началась подписка на 2-ю половину текущаго года. Цѣна съ пересылкою по почтѣ 5 руб. 50 коп. сер., безъ почты 4 р. 50 к. сер. Для жителей города Вильны принимается и на четверть года, цѣна 2 р. 25 коп. сер.

Вильна. Типографъ А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Юлія 21-го д. 1836 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. и Кав. *Левъ Воронскій*.

— Финансовыя уклады Рządu наконецъ помыслили сѣ укончили, и контракта для такъ потребной pożyczки вчора wieczoremъ podpisane zostały. Rząd otrzymał już 5 milionów realów, 40 milionów w przeciągu tego miesiąca, a 20 milio. w następnym miesiącu opłacone będą. Głównym agentem tych układów był P. Gavorio.

— Królowa, wdowa, jutro w towarzystwie Ministra Sprawiedliwości i łaski uda się do La Granja, a w niedzielę pojedzie tam również Prezydent Rady, ażeby się z Królową naradzić o interesach Państwa.

— Panuje tu zupełna spokojność. Giełda mało jest ożywiona.

— Podług ostatnich wiadomości, Jenerał *Espartero* był tylko na 6 godzin w odległości od Karlistowskiego Korpusu pod dowództwem *Gomez*a. Spodziewają się tu, że woysko Królowey otrzyma zwycięstwo, i pomści się zaniepomysłność Jenerała *Tello*.

— List Korrespondenta, który *Morning Chronicle* udziela z Bayonny pod 3 Lipca, uważa wyprawę Karolistów do Asturyi za bardzo ważną. Składa się ona z 6 batalionów piechoty, 2 szwadronów kawalerji, 80 oficerów, do ćwiczenia nowego Asturyjskiego batalionu, i ma 4 działa. Z Asturyi, wyprawa zamierzona jest do Galicyi, gdzie rozumieją, że z całem sercem przyjąta będzie od narodu. (A.P.S.Z.)

В ѣ о с н ѣ.

Рzym, dnia 2 Lipca.

Zawczoray Papież opuścił swą zimową rezydencyą, Watykan, i przeniósł się do pałacu Quirinal na górze Cavallo.

— Konsystorz naznaczony został na dzień 11; oprócz trzech Kardynałów obranych przez Papieża, mianowano także wielu Biskupów i Arcybiskupów.

Dnia 6-go.

Dzisiaj *Diario*, udziela Ministeryalne rozporządzenie Kardynała Sekretarza Państwa *Lambruschini* podług którego, ustanowione w skutek dawneych politycznych wypadków nadzwyczajne Kommissye w legacyach Bologna, Ferrara, Ravenna i Forli mają być zniesione, a zarząd w nich ma być przywrócony na dawniejszy ośnowie.

— *Gaz. Powsz.* donosi od granic Włoskich pod 7 Lipca: „Oyciec Święty, również zaprosił był do Rzymu Xiążąt *Orleans* i *Nemours* i Xiążęta przyjęli to zaproszenie, lecz, jak wiadomo, skutkiem doniesienia o zamachu na osobę ich oycy, pośpieszyli powrócić do Francji. J. Świątobliwość, bardzo żałował, iż był pozbawiony ukontentowania osobiste się zapoznać z Xiążętami Francuzkiemi. Nadto ważną byłoby dla niego rzeczą, pomówić z nimi o wielu interesach, a szczególniey, o tak często ogłaszanem w dziennikach, lecz dotąd pozostałym bez skutku, wywieściu woyska z Anконы. Lecz wiedzieć należy, iż woysko prędko opuści to miejsce. Zresztą z postępowań Francuzkiej załogi, niemożna wnosić, na czém ośnowany jest ten zamiar. — Z Triestu donoszą, że tam przybyli wygnani z Krakowa Polacy, i nie zwłocznie na Angielskich i Amerykańskich okrętach, przewiezieni będą częścią do Anglii, a częścią do Ameryki. (A.P.S.Z.)

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

Donoszą ze Lwowa: „Otrzymujemy wiadomość z Londynu daty 28 Maja, że Karol *Lipiński* dał się tam powtórnie słyszeć dnia 12 Maja w koncercie znanego fletowersisty *Sedlacek*, w którego koncercie i *Moszelles* występował. Dnia 29 Maja udał się do Manchester, gdzie go tameczne *Philharmonic Society*, na dwa koncerty, (na 31 Maja i 2 Czerwca) zaprosiło. Koncert jego w Londynie na dzień 1 Lipca, już jest ogłoszony, w którym da się słyszeć z własnemi utworami. Panna *Crisi*, PP. *Lablache*, *Rubini* i *Tamburini*, obiecali śpiewać w tym koncercie.

— Pan *Blague*, były redaktor dziennika Smirneńskiego, a później pisma *Moniteur Ottoman*, umarł w Malcie z apoplexyi dnia 18 Maja, w chwili, gdy odbywszy tamże kwarantannę, miał do Marsylii odpluć. (G.C.)

Od dnia 1-go następującego miesiąca Lipca, zaczęła się prenumerata na 2-gie półrocze bieżącego roku. Cena zwyczajna z pocztą 5 rub. 50 kop., bez pocztą 4 rub. 50 kop. srebrem. Na miejscu w Wilnie można prenumerować i kwartałowie, cena 2 rub. 25 kop. srebrem.